

A portrait of Professor Stefan Chwin, an elderly man with a full white beard and mustache, wearing a dark red jacket and a patterned tie. The background is a gradient from red on the left to light grey on the right. The text is overlaid on the red portion of the background.

Profesor
Stefan Chwin

Nota
biograficzna

— Profesor
Nota **Stefan Chwin**
biograficzna

Chwin Stefan – ur. w 1949 r. w Gdańsku. Profesor zw. dr hab. zatrudniony na Uniwersytecie Gdańskim. Historyk literatury, badacz polskiej i europejskiej kultury XIX i XX wieku, powieściopisarz, eseista, krytyk literacki. W latach osiemdziesiątych XX wieku członek zespołu redakcyjnego serii „Transgresje”.

Do jego najważniejszych publikacji krytycznych i literaturoznawczych należą: *Bez autorytetu* (wspólnie ze Stanisławem Rośkiem, 1981), *Romantyczna przestrzeń wyobraźni* (1988), *Literatura i zdrada* (1993), *Samobójstwo jako doświadczenie wyobraźni* (2010) *Samobójstwo i „grzech istnienia”* (2012), *Miłosz. Interpretacje i świadectwa* (2012), *Miłosz. Gdańsk i okolice. Relacje. Dokumenty. Głosy* (red.) (2013). Wydał *Konrada Wallenroda Adama Mickiewicza* we własnym opracowaniu w Bibliotece Narodowej (1993). Napisał autobiograficzny esej *Krótką historią pewnego żartu* (1991), powieści *Hanemann* (1995), *Esther* (1999), *Złoty pelikan* (2003), zbiór „historii alternatywnych” *Wspólna kąpiel* (2001, wspólnie z Krystyną Lars), *Żona prezydenta* (2005), *Dolina Radości* (2006), *Panna Ferbelin* (2011). Opublikował prozę autobiograficzną *Kartki z dziennika* (2004) oraz *Dziennik dla dorosłych* (2008). Autor dwóch powieści fantastycznych *Ludzie-skorpiony* (1984) oraz *Człowiek-Litera* (1989). W Niemczech wydał tom esejów *Statten*

des Erinnerns. Gedachtnisbilder aus Mitteleuropa. Dresdner Poetikvorlesungen. (2005) oraz *Ein Deutsches Tagebuch* – wybór tekstów z *Kartek z dziennika* i *Dziennika dla dorosłych* (książka znalazła się na liście dziesięciu najlepszych książek roku 2015 tygodnika „Die Zeit”).

Przez kilka lat członek jury Nagrody Nike. Książki, artykuły, opowiadania i eseje Stefana Chwina były publikowane w Niemczech, Austrii, Anglii, Francji, Rosji, Szwecji, Danii, Szwajcarii, Rumunii, Słowenii, na Ukrainie, na Węgrzech, na Litwie, w Japonii, w Izraelu, we Włoszech, w Hiszpanii, Meksyku, krajach Ameryki Środkowej i Południowej oraz w USA.

Laureat m.in. Nagrody Fundacji Kościelskich w Genewie, Nagrody „Paszport Polityki”, Nagrody Fundacji Ericha Brosta, Nagrody Polskiego PEN-Clubu, Nagrody Literackiej Gdyni, Nagrody Głównej im. Andreea Gryphiusa, Nagrody Indywidualnej Ministra Edukacji za wybitne osiągnięcia naukowe, Nagrody Splendor Gedanensis, Nagrody Marszałka Województwa Pomorskiego za całokształt twórczości, Nagrody Naukowej Miasta Gdańska im. Jana Heweliusza, Nagrody im. Samuela Bogumiła Lindego.